

# EL LENGUATGE

## Te'n recordes?

O racions com *Sempre penso en tu. Sentos-sudeix en la seva actitud. Contribueix a l'èxit. Es dedica a l'ensenyament. Es recorda d'aquell detall o Es van adonar del seu error.* amb un complement d'objecte, introduït per una preposició, admeten les següents reduccions, amb la substitució dels complements pels pronoms *hi* o *en*: *Sempre hi penso, S'hi estossudeix, Hi contribueix, S'hi dedica, Se'n recorda i Se'n van adonar.* En el llenguatge col·loquial, que és el que reflecteixen, o haurien de reflectir, els diàlegs de les obres narratives, és molt corrent, però, que en algunes d'aquestes frases hi hagi una doble representació dels seus complements per mitjà de la partícula pronominal *i*, col·locat com una aposició, i precedit per una coma, per mitjà del grup nominal (que pot ésser també un pronom fort, un infinitiu i adhue una oració subordinada): *Hi penso sempre, en tu. També hi contribueix jo, a l'èxit. Te'n recordes, d'aquell dia? No se'n volen adonar, que s'equivoquen.* (Mai no insistirem prou en la necessitat — hom fet moltes vegades — de no oblidar, en aquestes frases, l'escriptura de la coma, tan sovint menystinguda).

Importa també de fer observar que en aquestes construccions en què hi ha una duplicació d'un complement preposicional, encara que l'ús de les partícules pronominals *hi* i *en* ja indiqui clarament aquest règimen del complement, no s'ha de prescindir de la preposició introduint el grup nominal, l'infinitiu o el pronom fort, tal com a vegades fa algú, especialment quan es tracta de grups nominals una mica complexos. És, doncs, incorrecte de dir *No m'hi sé acostumar, aquestes màquines, i Ja no se'n recorden, les paraules que van dir en aquella ocasió,* en què hi ha ommissió de la preposició exigida pel règim del verb. Cal dir *No m'hi sé acostumar, a aquestes màquines... i Ja no se'n recorden, de les paraules que van dir...* (En canvi, com se sap, és preceptiu d'ometre la preposició davant la conjunció *que*: *No se n'adonen, que fan et ridícul*) Però en el llenguatge emfàtic i expressiu són usuals construccions com: *Te'n recordes, aquell dia? Te'n vas adonar, "Enkiki"? o Ja m'hi vaig fixar, en seu germà,* que fóra indegut de condemnar per un excés de rigor sintàctic. En *Te'n recordes, aquell dia?* el pronom *en* no és la duplicació de *aquell dia* sinó la representació de l'autèntic complement d'objecte, això és, la designació d'un fet esdevingut aquell dia, i que algú proposa de recordar.